

2 Ιανουαρίου 2014
Αριθ. Πρωτ.: 131917/129/2014

Πληροφορίες: κα Ευγενία Παπαδοπούλου

ΚΥΡΙΑ

30300 -ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ

Θέμα: Αυθαίρετη κατασκευή και λειτουργία κεραίας κινητής τηλεφωνίας στη Ναύπακτο.

Αγαπητή κυρία ***** ,

Ο Συνήγορος του Πολίτη εξέτασε την αναφορά με αριθμό φακέλου 131917/2010, την οποία συνυπογράφετε, μαζί με άλλους κατοίκους της περιοχής «Μποτσαρέικα», στη Ναύπακτο, επειδή στην ταρατσα δώροφης ιδιόκτητης κατοικίας, επί της οδού Μακρυγιάννη αριθ. 2, λειτουργεί κεραία κινητής τηλεφωνίας.

A. Ιστορικό της υπόθεσης

Στο πλαίσιο του διερευνητικού ρόλου του, ο ΣτΠ έλαβε από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (εφεξής Ε.Ε.Τ.Τ.), την υπ' αριθ. πρωτ. 15298/Φ.506/15-04-2011 επιστολή απάντησης, στην οποία αναφέρεται ότι «η ΕΕΤΤ επέβαλε τις εκ του Νόμου προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις... ενημέρωσε την Εισαγγελία Μεσολογγίου και το Τμήμα Πολεοδομίας Ναυπάκτου...». Υπενθυμίζουμε ότι η ΕΕΤΤ, με προηγούμενο έγγραφο της (αριθ. πρωτ. 46191/Φ.506/09-11-2010), μας είχε απαντήσει ότι για τη συγκεκριμένη κεραία δεν είχε εκδοθεί άδεια (σχετικό και το υπ' αριθ. πρωτ. 49796/Φ 386/03-11-2009 έγγραφο της ΕΕΤΤ).

Επίσης, από το Τμήμα Πολεοδομίας του Δήμου Ναυπακτίας, λάβαμε την υπ' αριθ. πρωτ. 2542/12-10-2011 απόφαση κατεδάφισης της αυθαίρετης εγκατάστασης, που προωθήθηκε στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας και Ιονίου, για την εκτέλεσή της.

Τέλος, τέθηκε υπόψη της Αρχής, το υπ' αριθ. πρωτ. /ΥΠΠΟΤ/ΥΝΕΜΤΕΔΕ/Φ10-Ε/6326/10-08-2010 έγγραφο, με συνημμένη, την από 19-06-2009 απόφαση της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων & Τεχνικών Έργων Δυτ. Ελλάδος του ΥΠΠΟ, σύμφωνα με την οποία “δεν εγκρίνεται η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του αντίστοιχου έργου” και το υπ' αριθ. πρωτ. ΥΠΠΟ/22¹ ΕΒΑ/Φ02-α/3159/27-10-2009 έγγραφο της Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, με το οποίο ζητήθηκε η άμεση απομάκρυνση της επίμαχης κεραίας, στο

πλαίσιο του ν.3038/2002 για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς και σύμφωνα με το π.δ. της 14-08-1976, « περί τροποποιήσεως όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων του ρυμοτομικού σχεδίου Ναυπάκτου». Επιπρόσθετα, η Δ/ση ΠΕΧΩ της πρώην Περιφέρειας Δυτ.Ελλάδος είχε επιβεβαιώσει, με το υπ' αριθ. πρωτ. 6542/100714/20-08-2010 έγγραφό της, ότι δεν είχε εκδώσει έγκριση περιβαλλοντικών όρων για το συγκεκριμένο έργο.

Στη συνέχεια της διαμεσολάβησης του ΣτΠ, λάβαμε από τις υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελ/σου, Δυτ.Ελλάδας και Ιονίου, το υπ' αριθ. πρωτ. 240/5073/20-04-2012 έγγραφο απάντησης, σύμφωνα με το οποίο «...η κατασκευή βρίσκεται...σε ιστορικό τόπο και κατά το άρθρο 28 παρ.3, αρμοδιότητα κατεδάφισης σε αυτούς τους χώρους έχει η ΕΥΕΚΑ σε συνεργασία με το Τμήμα Γ της ΕΥΕΠ...».

Υπενθυμίζουμε ότι η Ανεξάρτητη Αρχή, στο υπ' αριθ. πρωτ. 11649/08/12/21-12-2011 έγγραφό της προς την Ειδική Γραμματεία Περιβάλλοντος και Ενέργειας, το οποίο είχε κοινοποιηθεί σε όλες τις αποκεντρωμένες διοικήσεις, επεσήμανε τα ζητήματα εφαρμογής των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, σχετικά με την εκτέλεση αποφάσεων κατεδάφισης αυθαίρετων κτισμάτων, αναφέροντας ότι «...η αρμοδιότητα για την εκτέλεση των κατεδαφίσεων που έχει ανατεθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση με την παρ.45 του άρθρου 280, δεν αίρεται με το άρθρο 28 του ν.4014/2011. Με τα δεδομένα αυτά, ο Συνήγορος του Πολίτη εκτιμά ότι οι υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων παραμένουν μόνες αρμόδιες για την υλοποίηση όλων των κατεδαφίσεων...ενώ συντρέχουσα αρμοδιότητα με την ΕΥΕΚΑ υπάρχει μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις...».

Κατόπιν της απάντησης της Αποκεντρωμένης Δ/σης και παρά τις αντίθετες, κατά τα ανωτέρω, απόψεις της Ανεξάρτητης Αρχής, ως προς το ζήτημα αυτό, απευθυνθήκαμε στην ΕΥΕΚΑ, με το υπ' αριθ. πρωτ. 131917/16618/10-05-2012 έγγραφο του ΣτΠ, σε απάντηση του οποίου λάβαμε το υπ' αριθ. πρωτ. 687/25-09-2012 έγγραφο.

Από το περιεχόμενο της ανωτέρω απαντητικής επιστολής προκύπτει σαφώς ότι: «...η αρμοδιότητα των κατεδαφίσεων όλων των περιπτώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 28 του Ν.4014/2011, εκτός αυτών που βρίσκονται σε αιγιαλό και παραλία, περιήλθε και πάλι στη δικαιοδοσία των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων...Κατόπιν αυτών παρακαλείται η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδος και Ιονίου...να προβεί στον προγραμματισμό των απαραίτητων ενεργειών, προκειμένου να υλοποιηθεί η κατεδάφιση της κεραίας...δεδομένου ότι η κατασκευή αυτή βρίσκεται σε ιστορικό τόπο...».

Ως εκ τούτου, απευθυνθήκαμε προς τις υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με το υπ' αριθ. πρωτ. 131917/35674/11-10-2012 έγγραφο της Αρχής, καθώς και με το υπ' αριθ. πρωτ. 131917/44258/14-12-2012 έγγραφο υπενθύμισης, προκειμένου να εκτελεστεί η κατεδάφιση της αυθαίρετης κατασκευής και η απομάκρυνση της επίμαχης κεραίας.

Σε απάντηση των ανωτέρω, λάβαμε το υπ' αριθ. πρωτ. 3992/101881/19-12-2012 έγγραφο

της Δ/σης ΠΕ.ΧΩ.ΣΧ. Δυτ.Ελλάδος της Αποκεντρωμένης Δ/σης, με το οποίο ενημερωθήκαμε ότι «λόγω φόρτου εργασίας... και έλλειψης προσωπικού δεν έχει ολοκληρωθεί η επεξεργασία του θέματος». Παράλληλα, λάβαμε το υπ' αριθ. πρωτ.308/18-02-2013 έγγραφο του Δήμου Ναυπακτίας προς τις υπηρεσίες της ΠΕΧΩΣΧ , σύμφωνα με το οποίο, προτίθενται να παράσχουν οποιαδήποτε συνδρομή, προκειμένου να υλοποιηθεί η κατεδάφιση της μεταλλικής κατασκευής και η οριστική απομάκρυνση της κεραίας.

Β. Τα προβλήματα της διερεύνησης της υπόθεσης και οι θέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη.

Η Αρχή εξέδωσε Ειδική Έκθεση, το 2003 (www.synigoros.gr), σχετικά με το τότε ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και τις επιστημονικές απόψεις για την επικινδυνότητα από την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, που εκπέμπουν οι σταθμοί βάσης κινητής τηλεφωνίας. Στην έκθεση αυτή αναφέρθηκαν, τόσο τα προβλήματα που προκύπτουν από τα υψηλά επιτρεπόμενα όρια της εκπεμπόμενης ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, όσο και τα θέματα νομιμότητας της τοποθέτησης και λειτουργίας των κεραιών. Μεταξύ των άλλων, είχε ζητηθεί και η μείωση των επιτρεπόμενων ορίων με βάση τα επιστημονικά δεδομένα. Η διοίκηση, στη συνέχεια, προσπάθησε να ρυθμίσει τα θέματα αυτά, με το ν. 3431/2006, χωρίς όμως να φέρει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, πολλώ δε μάλλον, χωρίς να λάβει υπόψη τις απόψεις της Αρχής και της επιστημονικής κοινότητας που εξέφραζε ανησυχία. Σε ό, τι αφορά στο **ν. 3431/2006**, ο Συνήγορος του Πολίτη έχει εκφράσει την, κατ' αρχήν, επιφύλαξή του για την, εκ των υστέρων, λήψη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για τις κεραιές που εγκαταστάθηκαν και τέθηκαν σε λειτουργία, χωρίς να ακολουθηθεί η σχετική διαδικασία, καθώς οι εν λόγω ρυθμίσεις αναιρούν το σκοπό, τόσο του νομοθέτη της Ένωσης, όσο και του Εθνικού νομοθέτη για την πρόληψη και την αποτροπή της ρύπανσης και της υποβάθμισης του περιβάλλοντος και αντιβαίνουν σε πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με την οποία, η έγκριση περιβαλλοντικών όρων θα πρέπει να προηγείται, όχι μόνον της εγκατάστασης και λειτουργίας ενός έργου ή μιας δραστηριότητας, αλλά και κάθε άλλης διοικητικής πράξης.

Όπως ήδη έχει επισημάνει ο Συνήγορος του Πολίτη προς το πρώην Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ (αριθ. πρωτ. εγγράφου 2963/29.11.2006) και νυν Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, καθώς και στις αρμόδιες υπηρεσίες περιβάλλοντος των πρώην κρατικών περιφερειών και πρώην νομαρχιών, μόνον οι σταθμοί, οι οποίοι έχουν εγκατασταθεί με άδεια της αρμόδιας πολεοδομικής αρχής - και προφανώς με άδεια κατασκευής από την Ε.Ε.Τ.Τ., η οποία άλλωστε αποτελεί και το νόμιμο έρεισμα της έγκρισης δομικών κατασκευών – εμπíπτουν στη διαδικασία της ευνοϊκής ρύθμισης για την εκ των υστέρων περιβαλλοντική αδειοδότηση. Κατά συνέπεια, οι ευνοϊκές ρυθμίσεις των παραγράφων αυτών δεν καταλαμβάνουν τις αυθαίρετα πολεοδομικά τοποθετημένες κεραιές,

όπως έχει ήδη κριθεί από τα Διοικητικά Δικαστήρια (ΔΕφΠειρ 45/2006, ΔΕφΠειρ65/2006 κλπ) και επιβεβαίωσε το Συμβούλιο της Επικρατείας πρόσφατα (απόφαση ΣΤΕ 1056/12).

Σε κάθε περίπτωση, η εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3431/2006, περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών, για την, εκ των υστέρων, νομιμοποίηση των κεραιών που εγκαταστάθηκαν, χωρίς την απαραίτητη έγκριση περιβαλλοντικών όρων, αφορούσε μόνο στις κεραίες εκείνες που διέπονταν από το προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς, δηλ. του ν. 1650/1986 και της ΚΥΑ 69269/5387/1990, το οποίο και ερμήνευσε η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας με την 1264/2005 απόφαση. Με τα δεδομένα αυτά, η δυνατότητα της, εκ των υστέρων, περιβαλλοντικής νομιμοποίησης περιορίζεται μόνο στις κεραίες εκείνες που τοποθετήθηκαν πριν τη ρητή υπαγωγή τους με την ΚΥΑ με αριθ. ΗΠ 15393/2332/5.8.2002, στα έργα και στις δραστηριότητες, η νομιμότητα των οποίων απαιτεί την προηγούμενη εκτίμηση των επιπτώσεών τους στο περιβάλλον. Το αυτό άλλωστε προκύπτει, τόσο από την αιτιολογική έκθεση του ν. 3431/2006, όσο και από τα πρακτικά συζήτησής του στη Βουλή, όπου γίνεται ρητή αναφορά στην απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η εν λόγω θέση του Συνηγόρου του Πολίτη επιβεβαιώθηκε με την πρόσφατη, υπ' αριθ. 1056/12 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που, μεταξύ άλλων, δέχθηκε ότι η δυνατότητα περιβαλλοντικής νομιμοποίησης για τις κεραίες κινητής τηλεφωνίας μπορεί να εφαρμοστεί μόνον υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Επισημαίνεται στο σημείο αυτό, ότι η δυνατότητα περιβαλλοντικής νομιμοποίησης των κεραιών, όπως προβλέπεται από το ν.3431/2006 δεν θεραπεύει τη μη νόμιμη λειτουργία τους. Με αποφάσεις της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας (740,741/2008 κ.α.) κρίθηκε ότι η έλλειψη της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων δεν αναπληρώνεται από τις γνωμοδοτήσεις που εκδίδει η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, με τις οποίες βεβαιώνεται η τήρηση των γενικών θεσπιζομένων ορίων ασφαλείας, *«δεδομένου ότι για την ειδικότερη αξιολόγηση των επιπτώσεων από τη λειτουργία συγκεκριμένης κεραίας υπό τις συνθήκες και την πραγματική κατάσταση του περιβάλλοντος χώρου της, επιβάλλεται η σύνταξη πλήρους μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ενόψει της οποίας ορίζονται οι αναγκαίοι περιβαλλοντικοί όροι ως προϋπόθεση της άδειας εγκατάστασης κεραίας»*.

Περαιτέρω, τα πολιτικά δικαστήρια έχουν κρίνει ότι αν και με το ν. 3431/2006 χορηγήθηκε προθεσμία, αρχικά δώδεκα μηνών από την έκδοση της απόφασης του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, η οποία και εκδόθηκε τον Μάρτιο του 2007, προκειμένου οι προϋφιστάμενες του νόμου αυτού κεραίες να εφοδιαστούν με έγκριση περιβαλλοντικών όρων – η οποία προθεσμία στη συνέχεια, παρατάθηκε, διαδοχικά μέχρι το έτος 2011 και εκ νέου, μέχρι την 31-03-2012(!)-, η έλλειψη τήρησης της συγκεκριμένης διαδικασίας αποδεικνύει ότι

«δεν έχουν ουσιαστικά ελεγχθεί οι επιπτώσεις τους στο φυσικό και οικιστικό περιβάλλον και κατ' επέκταση και στους ανθρώπους που ζουν σ' αυτό». Τα πολιτικά δικαστήρια δεν θεωρούν αξιόπιστες τις επιτόπιες μετρήσεις που διεξάγει η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΕΕΑΕ) καθώς, ακόμη κι αν και δεν παρατηρείται υπέρβαση των ορίων ασφαλείας που έχουν τεθεί με την ΚΥΑ 53571/3839/2000 και το ν. 3431/2006 για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, δεν τεκμαίρεται εκ του λόγου αυτού, ότι δεν υφίσταται κίνδυνος υπέρβασης των ορίων, ανά πάσα στιγμή, καθώς ο έλεγχος που διεξάγεται από την εν λόγω Επιτροπή είναι μόνο περιοδικός. (ΠΠρΧαλκ 127/2007, ΝοΒ Νοέμβριος 2008, ΜΠρΘεσ 21904/2008 και ΜΠρΒολ 1458/2008 (αδημ.)

Ως προς τις γνωμοδοτήσεις που εκδίδει η ΕΕΑΕ, στο πλαίσιο της ΚΥΑ 53571/3839/6.9.2000, σχετικά με τα μέτρα προφύλαξης του πληθυσμού από την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, θα πρέπει να επαναλάβουμε τη θέση του Συνηγόρου του Πολίτη, όπως εκφράσθηκε για πρώτη φορά με την Ειδική Έκθεση για τους Σταθμούς Βάσης Κινητής Τηλεφωνίας, το Νοέμβριο του 2003 και πριν την έκδοση του ν.3431/2006. Ο Συνήγορος του Πολίτη, μεταξύ άλλων, επισήμανε στην ως άνω Ειδική Έκθεση(σελ. 48) ότι: «Αν και όπως έχει ήδη εκτεθεί ανωτέρω, οι πλέον πρόσφατες επιστημονικές έρευνες παρέχουν σοβαρές ενδείξεις για την πρόκληση βλάβης στον ανθρώπινο οργανισμό από την έκθεση στην ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία των κεραιών κινητής τηλεφωνίας, η υπουργική απόφαση για τα όρια ασφαλούς έκθεσης, θέσπισε περιορισμούς, βασιζόμενη μόνον στις αποδεδειγμένες επιδράσεις, χωρίς να υιοθετήσει πρόσθετα προστατευτικά μέτρα και για την αποτροπή των πιθανολογούμενων, αλλά μη αποδεδειγμένων, κινδύνων. Εν όψει αυτού, τα θεσμοθετημένα με την ΚΥΑ 53571/3839/00 όρια επικινδυνότητας έχουν σχετική μόνον αξία, όπως σχετική αξία έχει προφανώς και η μελέτη ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών της κεραίας, το περιεχόμενο της οποίας είναι περιορισμένο και βασίζεται σε ελάχιστες απαιτήσεις, όπως για παράδειγμα στον αποκλεισμό δυνατότητας πρόσβασης του κοινού στις εγκαταστάσεις και δεν καλύπτει την εξέταση των ενδεχόμενων επιπτώσεων στην υγεία από την εγκατάσταση και λειτουργία της κεραίας. Σημαντική παράλειψη της ΚΥΑ και αντίστοιχη έλλειψη της μελέτης ηλεκτρομαγνητικών ακτινοβολιών, αποτελεί η μη τήρηση αποστάσεων ασφαλείας από κατοικίες, σχολεία, νοσοκομεία και χώρους συνάθροισης κοινού κατά την εγκατάσταση των κεραιών. Σημειωτέον ότι, πριν από την έκδοση της ΚΥΑ 53571/3839/00, η με αριθ. 74361/Β/5521/12.10.99 εγκύκλιος του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών έθετε αντίστοιχα όρια... Με τα δεδομένα αυτά, τίθεται εν αμφιβόλω η αποτελεσματικότητα της σύμφωνης γνώμης της ΕΕΑΕ ως προληπτικού μηχανισμού προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας από την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία που εκπέμπουν οι κεραίες κινητής τηλεφωνίας.»

Άλλωστε, η ΚΥΑ 53571/3839/6.9.2000 κρίθηκε ελλιπής από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας με την 1264/2005 απόφαση, καθώς, αφενός δεν προβλέπει ελάχιστες αποστάσεις από χώρους συνάθροισης ευπαθών ομάδων πληθυσμού και, αφετέρου, έχει λάβει υπόψη της, μόνο τις αποδεδειγμένες επιδράσεις της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στον ανθρώπινο οργανισμό, κατά παράβαση της αρχής της προφύλαξης.

Ο Συνήγορος του Πολίτη έχει επανειλημμένως προβάλλει προς τη Διοίκηση τις ως άνω θέσεις του, χωρίς ανταπόκριση. Την άποψή του αυτή ενισχύει και η ψήφιση των **νόμων 4053/12 και 4146/13. Ειδικότερα, με το άρθρο 31 του ν.4053/12,** υπό τον τίτλο: «*Μεταβατικές διατάξεις για την αδειοδότηση κατασκευών κεραιών*», παρέχεται πλέον, η δυνατότητα σε εταιρείες που είχαν εγκαταστήσει αυθαίρετα κεραιές κινητής τηλεφωνίας, να αδειοδοτηθούν μέσα σε χρονικό διάστημα 24 μηνών θεωρώντας μάλιστα αυτές, για το κρίσιμο χρονικό διάστημα, ως «νομίμως λειτουργούσες». Στην κατεύθυνση της δυνατότητας, εκ των υστέρων, νομιμοποίησης των αυθαίρετα τοποθετημένων κεραιών κινείται και η ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ με τα σχετικά έγγραφα της (αριθ. πρωτ. 5134/05-02-2013).

Ειδικότερα, η Αρχή, στο πλαίσιο διερεύνησης της υπόθεσής σας και ενώ είχε εξαντληθεί, προ πολλού, η διαδικασία αυθαίρετου σχετικά με την εν θέματι κεραία, που στερείτο κάθε προβλεπομένης άδειας, έλαβε απάντηση από την αρμόδια Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελ/σου, Δυτ.Ελλάδος και Ιονίου, ότι δε νομιμοποιούνται οι υπηρεσίες της να προβούν στην εκτέλεση της κατεδάφισης, διότι «...**με την παρ.2 του άρθρου 58 του ν.4146/2013...** αναστέλλεται η κατεδάφιση κατασκευών κεραιών μέχρι το πέρας της 24μηνης προθεσμίας, ήτοι μέχρι 07-03-2014, που θέτει ο ν.4053/2012 με το άρθρο 31 παρ.7 για τις μη αδειοδοτημένες εγκατεστημένες κατασκευές κεραιών».

Η Αρχή, παρά τις αντιρρήσεις της για το ν.4053/12, επεσήμανε στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση, ότι η παρ.2 του άρθρου 58 του ν.4146/2013 αναφέρει ότι «...**Η κατεδάφιση κεραιών αναστέλλεται μέχρι το πέρας της προθεσμίας των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου**». Περαιτέρω, η παρ. 2 του άρθρου 31 του ν.4053/2012 αναφέρει ότι «*Οι ως άνω κάτοχοι των κατασκευών κεραιών για τις οποίες: α) υπάρχει μελέτη ραδιοεκπομπών κεραίας για την οποία έχει χορηγηθεί σύμφωνη γνώμη της Ε.Ε.Α.Ε. ένα (1) μήνα τουλάχιστον πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και β) έχει υποβληθεί μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων στην αρμόδια υπηρεσία πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος ή έχουν υπαχθεί στις Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις, σύμφωνα με την περιβαλλοντική νομοθεσία και γ) έχει υποβληθεί αίτηση για κατασκευή κεραίας στην Ε.Ε.Τ.Τ. πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οφείλουν να εξασφαλίσουν τις προβλεπόμενες άδειες εντός είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος. Η εν λόγω προθεσμία είναι αποκλειστική.*»

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι για την εκπλήρωση της αναστολής κατεδάφισης, θα πρέπει να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, όπως αυτές περιγράφονται στην παρ.2 του

άρθρου 31 του ν.4053/2012. Ωστόσο, από τον φάκελο της υπόθεσης που είχε ο ΣτΠ, δεν προέκυπτε ότι είχε εκδοθεί ουδέποτε κάποια άδεια ή ότι είχαν υποβληθεί οι σχετικές αιτήσεις για αδειοδότηση, πριν την έναρξη του ν.4053/2012.

Η Δ/νση ΠΕΧΩΣΧ Δυτ.Ελλάδος της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελ/σου, Δυτ.Ελλάδας και Ιονίου ενέμεινε στην άποψη της και επιφυλάχθηκε των ενεργειών της, μετά την εκπνοή της αποκλειστικής προθεσμίας των 24 μηνών, από την έναρξη ισχύος του ν.4053/12, αναπέμποντας το θέμα στην αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία και στην αδειοδοτούσα αρχή (Ε.Ε.Τ.Τ.) για την επιβολή των “διοικητικών προστίμων”!

Περαιτέρω, επικαλέσθηκε ότι, στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής αναφέρεται « η διάταξη είναι διευκρινιστική και επιτρέπει την ταχύτερη και αδιάλειπτη άσκηση της αντίστοιχης επιχειρηματικής δραστηριότητας...», προβάλλοντας με τον τρόπο αυτό, την προστασία ενός “ειδικού” δημόσιου συμφέροντος, που αφορά στους φορείς της συγκεκριμένης επιχειρηματικής δραστηριότητας. Ωστόσο το ειδικό αυτό δημόσιο συμφέρον¹ προσκρούει, κατά την άποψή μας, στην προστασία του ευρύτερου δημόσιου συμφέροντος των μελών της συγκεκριμένης τοπικής κοινωνίας, το οποίο μάλιστα είναι θεσμοθετημένο, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα έγγραφα των υπηρεσιών (ν.3038/2002 για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς και π.δ. της 14-08-1976 « *περί τροποποίησης όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων του ρυμοτομικού σχεδίου Ναυπάκτου*»).

Εξάλλου, κατά την άποψη του ΣτΠ, οι συγκεκριμένες διατάξεις των νόμων 4053/2012 και 4146/2013 θέτουν σοβαρό ζήτημα, δεδομένου ότι το Κράτος έχει υποχρέωση να εγγυάται υπέρ των πολιτών την πιστή εφαρμογή του νόμου και να προασπίζει το γενικότερο δημόσιο συμφέρον, στην έννοια του οποίου εμπίπτουν η προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος, θέματα που θα αντιμετωπισθούν και σε εν δυνάμει προσφυγές ενώπιον Δικαστικής Αρχής.

Για τους λόγους αυτούς, ζητήσαμε με το υπ’αριθ.πρωτ.131917/43171/24-10-2013 έγγραφο του ΣτΠ: α. από τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης να επανεξετάσει το ζήτημα της εκτέλεσης της κατεδάφισης, στο πλαίσιο των αρχών της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης και β. από την ΕΕΤΤ, τη συνδρομή της, με τις απόψεις της, για τη συγκεκριμένη υπόθεση.

Σε απάντηση, η Αρχή έλαβε το υπ’αριθ.πρωτ.46289/Φ.506/08-11-2013 έγγραφο της ΕΕΤΤ, σύμφωνα με το οποίο, η επίμαχη κεραία θεωρείται ως νομίμως λειτουργούσα για χρονικό διάστημα 24 μηνών από τη δημοσίευση του ν.4053/2012, καθώς :

- 1.Έχει κατατεθεί (στην ΕΕΤΤ), η υπ’αριθ.πρωτ. 59059/11-11-2008 αίτηση χορήγησης άδειας κατασκευής κεραίας,
- 2.Έχει εκδοθεί σύμφωνη γνώμη της ΕΕΑΕ με αριθ.πρωτ. Μ.Ι/411/2535/22-06-09,

¹ Επαμ.Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου ,έκδοση 2005, σελ.95 και επ.

3. Έχει υποβληθεί στην πρώην (κρατική) Περιφέρεια Δυτ.Ελλάδος, Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, με το υπ' αριθ.πρωτ.ΟΙΚ.2933/16-03-2009 έγγραφο.

Περαιτέρω, ο ΣΤΠ έλαβε το υπ' αριθ.πρωτ.4258/140194/25-11-2013 έγγραφο της Δ/σης ΠΕΧΩΣΧ Δυτ.Ελλάδος της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, σύμφωνα με το οποίο έχει κατατεθεί η ανωτέρω αίτηση για έγκριση ΜΠΕ και επαναλήφθηκε το γεγονός ότι « Για την υπόψη κεραία έχει γνωμοδοτήσει η 6^η ΕΒΑ...σύμφωνα με το οποίο δεν εγκρίνει την ΜΠΕ, με το σκεπτικό ότι η προβλεπόμενη θέση της εγκατάστασης βρίσκεται εντός του παραδοσιακού οικισμού Ναυπάκτου και πλησίον της διατηρητέας οικίας Μπότσαρη. Ως εκ τούτου η περιβαλλοντική αδειοδότηση του έργου εκκρεμεί».

Όπως γνωρίζετε, η Ανεξάρτητη Αρχή ασχολείται με την υπόθεσή σας, ήδη από την 01-09-2010 και έχει διαπιστώσει εξαιρετικά μεγάλη καθυστέρηση ανταπόκρισης των υπηρεσιών. Επισημαίνεται, ότι έλαβε υπόψη τις διοικητικές αλλαγές που υπήρξαν, λόγω του ν.3852/2010 ("ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ") και προσπάθησε να συνεργασθεί με τις υπηρεσίες, σχετικά με το ζήτημα της άσκησης νέων αρμοδιοτήτων, ειδικά σε ό, τι αφορά στη διαπίστωση αυθαίρετων κατασκευών που επιτρέπουν τη λειτουργία κεραιών κινητής τηλεφωνίας και στη διαδικασία κατεδάφισής τους.

Ωστόσο, παρά τις συνεχείς οχλήσεις της Αρχής, παρατηρήθηκε έλλειψη συντονισμού του Τμήματος Πολεοδομίας του Δήμου Ναυπακτίας και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελ/σου, Δυτ.Ελλάδας και Ιονίου, ως προς τη διαδικασία διαπίστωσης αυθαίρετου και αποστολής του φακέλου κατεδάφισης προς εκτέλεση, ενώ μεγάλο υπήρξε το χρονικό διάστημα αναμονής διευκρίνισης της "αμφισβητούμενης" αρμοδιότητας κατεδαφίσεων, κοντά σε ιστορικό τόπο, μεταξύ της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και της ΕΥΕΚΑ.

Μετά την επίλυση αυτού του ζητήματος, με διαμεσολάβηση της Αρχής προς την ΕΥΕΚΑ, απευθυνθήκαμε επανειλημμένα στις υπηρεσίες της Αποκεντρωμένης Δ/σης για την εκτέλεση της κατεδάφισης, πλην όμως σημειώθηκαν μεγάλες καθυστερήσεις, εκ νέου, με αποτέλεσμα την τελευταία ερμηνεία της ΠΕΧΩΣΧ Δυτ.Ελλάδος, σχετικά με την αναστολή της εκτέλεσης των κατεδαφίσεων κεραιών κινητής τηλεφωνίας, βάσει του πρόσφατου ν.4146/2013.

Οι τελευταίες απαντήσεις της ΠΕΧΩΣΧ και της ΕΕΤΤ επιχειρούν να τεκμηριώσουν τη νομιμότητα της αναστολής εκτέλεσης της αποξήλωσης της κεραίας, σε αντίθεση με τις αρχές της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και της προστατευομένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, οι οποίες επιβάλλουν στα διοικητικά όργανα να ασκούν τις αρμοδιότητές τους, σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί και να επιδιώκουν την προσαρμογή των κανόνων δικαίου προς τις κρατούσες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες και απαιτήσεις².

Τέλος, η Αρχή εκφράζει την ικανοποίησή της από τη συνεργασία της με τις υπηρεσίες του Δήμου Ναυπακτίας.

² Επαμ.Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, έκδοση 2005, σελ.100.

Κατόπιν των ανωτέρω, παρά τις ενέργειες της Αρχής και τις κατά περίπτωση διαπιστώσεις των υπηρεσιών, καθίσταται δύσκολη η διαδικασία αποξήλωσης της κεραίας του θέματος. Εφόσον παρέλθει η προθεσμία που θέτει ο τελευταίος νόμος, χωρίς να υπάρξει η σχετική ρύθμιση ή υπάρξει ευνοϊκή δικαστική απόφαση, μπορείτε να απευθυνθείτε, εκ νέου, τόσο στις εμπλεκόμενες υπηρεσίες, όσο και στον Συνήγορο του Πολίτη.

Σας ευχαριστώ για την εμπιστοσύνη σας.

Κοινοποιούμε, τέλος, το παρόν, προς τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελ/σου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου και τον Πρόεδρο της ΕΕΤΤ, προκειμένου να ληφθούν υπόψη το ιστορικό της υπόθεσης και οι διαπιστώσεις της Αρχής, όπως διατυπώθηκαν ανωτέρω.

Με τιμή

Ιωάννης Π. Σαγιάς
Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη

Συνημμένα:

1. Το υπ' αριθ. πρωτ.46289/Φ.506/08-11-2013 έγγραφο της ΕΕΤΤ.
2. Το υπ' αριθ. πρωτ.4258/140194/25-11-2013 έγγραφο της Δ/νσης ΠΕΧΩΣΧ Δυτ.Ελλάδος.

Κοινοποίηση:

1. ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ
Λ. Κηφισιάς 60, 15125 Μαρούσι
2. ΔΗΜΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Ιλ. Τζαβέλλα 37, 30300 Ναύπακτος
3. ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ - ΔΥΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ - ΙΟΝΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Ν.Ε.Ο. Πατρών – Αθηνών 69-71, 26442 Πάτρα